

[Uz Sākumlapu](#) > ... > [Nauda/naudas Prasījumi](#) > [Aktīvu Aizsardzība, Kamēr Tiek Izskatīta Prasība ES Valstīs](#) England and Wales

Aktīvu aizsardzība, kamēr tiek izskatīta prasība ES valstīs

Anglija un Velsa

Saturu nodrošina

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Kādi ir dažādie pasākumu veidi?

Anglijā un Velsā tiesām saskaņā gan ar CPN 25.1. daļas 1. punktu, gan to jurisdikciju ir tiesības norīkot pagaidu un/vai piesardzības pasākumus, kas ir paredzēti, lai aizsargātu kādas puses intereses vai nu attiecībā uz īpašumu, vai arī attiecībā uz prasības pamatu. Šie tiesiskās aizsardzības līdzekļi ir pieejami jebkurā posmā vai arī pirms tiesvedības uzsākšanas. Tie ir taisnīgi aizsardzības līdzekļi, jo tiesai ir rīcības brīvība, lai izdotu atbilstošu rīkojumu. To piešķiršanas principi tika noteikti sākotnējā lietā *American Cyanamid Co pret Ethicon [1]*. Saskaņā ar 25.1. daļas 1. punktu tiesa var izdot:

pagaidu rīkojumus,

pagaidu deklarācijas.

Rīkojumi par īpašumu, lai ļautu to pārdot, saglabāt, pārbaudīt, nodot uzraudzību vai veikt maksājumu par šo īpašumu

Rīkojumi, ar ko atļauj piekļūšanu zemei vai ēkām

Rīkojumi par īpašuma nodošanu

Iesaldēšanas rīkojumi vai rīkojumi, kas paredz, ka pusei ir jāsniedz informāciju par tā īpašuma vai aktīvu atrašanās vietu, uz kuriem attiecas iesaldēšanas rīkojums

Meklēšanas rīkojumi

Rīkojumi par dokumentu izpaušanu vai īpašuma pārbaudi pirms prasības iesniegšanas - tie var būt vērsti gan pret iebildumu iesniedzēju, gan vēl nesaistītu personu

Pagaidu maksājuma rīkojumi attiecībā uz atlīdzību par zaudējumiem, ko tiesa vēl nav piešķirusi

Rīkojumi par maksājumu tiesā līdz tiesvedības iznākumam

Rīkojumi ieskaitīt naudu

Rīkojumi saistībā ar tiesvedību intelektuālā īpašuma jomā.

Tiesu prakse, saskaņā ar tiesu piekritību, arī ir radījusi dažus pagaidu pasākumus, no kuriem ne mazāk svarīgi ir *Norwich Pharmacal* rīkojumi un paralēlas tiesvedības aizliegumi. *Norwich Pharmacal* rīkojumi ir paredzēti, lai piespiestu trešo pusi izpaust informāciju par likumpārkāpēju, lai prasītājs pēc tam varētu celt pret viņu prasību - bieži vien šie rīkojumi tiek izmantoti lietās par korporatīvajiem amatnoziegumiem. Paralēlas tiesvedības aizliegumi ir izstrādāti, lai nepieļautu, ka persona ceļ prasību ārvalstīs, ja tas ir ļaunprātīgi, ierobežojoši un

neatbilst likumā paredzētajai kārtībai Turklāt tiesa var izdot paziņojumu par tiesību aktu interpretāciju vai par līguma termiņu, kas pats par sevi ir tiesvedības priekšmets.

Rīkojums ir tiesas nolēmums, ar kuru pusei liek vai nu veikt noteiktus pasākumus, vai arī atturēties no noteiktu pasākumu veikšanas. Pagaidu rīkojums ir šāds rīkojums, kas izdots pirms prasības izskatīšanas. Prasītājs var prasīt aizsargāt savu stāvokli tiesvedības gaitā vai pat pirms lietas izskatīšanas uzsākšanas, pieprasot pagaidu rīkojumu, lai neļautu atbildētājam rīkoties tādējādi, ka tas kaitētu prasītājam.

Pastāv arī divi konkrēti rīkojumu veidi, ko prasītājs var lūgt, ja pastāv risks, ka atbildētājs veiks pasākumus, lai iznīcinātu pierādījumus vai kaitētu jebkādam prasītāja labā pieņemtam spriedumam. Pirmais ir meklēšanas rīkojums; otrais ir iesaldēšanas rīkojums, kas aizliedz atbildētājam rīkoties ar aktīviem vai pārvietot tos ārpus jurisdikcijas.

Ja prasītājs pieprasa samaksāt naudas summu (piemēram, parādu vai zaudējumu atlīdzību), tiesa var piespriest atbildētājam veikt starpposma maksājumu jebkuras summas dēļ, kas atbildētājam var būt jāmaksā, lai izvairītos no grūtībām, kas prasītājam rodas, ja sprieduma pieņemšana tiek kavēta.

Atbildētājs var saskarties ar risku, ka pat tad, ja prasība tiek noraidīta un prasītājam tiek piespriests atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, nav iespējams izpildīt tiesāšanās uzdevumu. Lai aizsargātu atbildētāju, tiesa noteiktos apstākļos var piespriest prasītājam sniegt drošības naudu par tiesāšanās izdevumiem, parasti iemaksājot tiesā naudas summu.

Augstajai tiesai ir tiesības piešķirt pagaidu kompensāciju, lai atbalstītu tiesvedību citā jurisdikcijā, ja tas ir lietderīgi. Tā var arī piešķirt "pasaules mēroga iesaldēšanas rīkojumu", kas attiecas uz aktīviem citās jurisdikcijās.

[1] [1975] 1.504

2 Kādi ir nosacījumi rīkojuma izdošanai par šiem pasākumiem?

2.1 Procesuālā kārtība.

Rīkojumi (ieskaitot pārmeklēšanas rīkojumus un iesaldēšanas rīkojumus)

Saskaņā ar 25. daļu jebkurš pagaidu noregulējuma pieteikums ir jāiesniedz tiesai, kas izskata lietu vai to darīs pēc lietas iesniegšanas. Dažu veidu rīkojumi, jo īpaši tādi, kam ir starptautisks raksturs, ir jāizdod tikai Augstajā tiesā, bet citi — apgabaltiesā. Augstajā tiesā tos var izdot parastā veidā vai ar dažādu dalīto pagaidu pieteikumu tiesu vai to ārpus darblaika dienestu starpniecību — tas bieži vien attiecas uz rīkojumiem, kuru mērķis ir neļaut presei publicēt ziņu vai apturēt lekšlietu ministrijas nolemtu deportāciju.

Pieteikuma vispārējās prasības ir tādas, ka tas jāiesniedz, izmantojot paziņojumu par pieteikumu (N 244), un ka paziņojumam ir jāpievieno prasības veidlapa, liecinieka paziņojums, kas pamato pieteikumu, ar zvērestu apliecināti pierādījumi un rīkojuma projekts. Rīkojuma projektā jāiekļauj savstarpējās saistības [2] attiecībā uz zaudējumu atlīdzināšanu, apņemšanās sniegt respondentiem pieteikumu, pierādījumi un jebkāds rīkojums. Tas ir galvenais, ja jautājums ir *ex parte*. Ārkārtas pasākumu gadījumā būs nepieciešams uzņemties saistības maksāt attiecīgās nodevas, cik drīz vien iespējams; turklāt var būt nepieciešams uzņemties saistības uzsākt formālu procedūru, cik drīz vien iespējams.

Pēc iesniegšanas lietu uzklaua tiesnesis, kurš sastādīs nepieciešamo rīkojumu, nokārtojot rīkojuma apzīmogošanu un atdodot to atpakaļ prasītājam. Izsniegšana otrai pusei ir pieteikuma iesniedzēja ziņā.

Pārmeklēšanas rīkojumi ir ļoti invazīvi, un tiem ir īpašas prasības. Parasti tos izsniedz "uzraugošais advokāts", kas pārzina pārmeklēšanas rīkojumus un ir neatkarīgs no pieteikuma iesniedzēja advokātiem. Uzraugošajam advokātam ir jāizskaidro pārmeklēšanas rīkojums atbildētājam un jākonsultē atbildētājs par viņa tiesībām lūgt juridisku konsultāciju. Uzraugošais advokāts veiks vai uzraudzīs pārmeklēšanu un ziņos par pārmeklēšanu pieteikuma iesniedzēja advokātiem. Pārmeklēšanas rīkojumi ir spēkā no to izsniegšanas brīža un pēc tam, kad ir beidzies termiņš, lai saņemtu juridiskas konsultācijas.

Iesaldēšanas rīkojumi ir rīkojumi, kas liedz pusei izņemt aktīvus, kas atrodas jurisdikcijā, vai ierobežo tos no

darījumiem ar aktīviem, kas atrodas jebkur pasaulē. Tie stājas spēkā no tā brīža, kad tiek sagatavoti, tādējādi rīkojuma izsniegšana ir ļoti nozīmīga.

Abos gadījumos rīkojuma neievērošana tiek atzīta par necienīgu izturēšanos pret tiesu.

Starpposma maksājumi un izmaksu nodrošinājums

Starpposma maksājumus un izmaksu nodrošinājumu var nodrošināt, pusēm savstarpēji vienojoties, bet, ja vienošanās nav panākta, ir nepieciešams vērsties tiesā. Pieteikumu iesniedz, iesniedzot pieteikuma paziņojumu ar rakstisku pierādījumu. Pieteikums jāizsniedz atbildētājam, kurš var iesniegt pierādījumus atbildē. Ja tiesa izdod rīkojumu, tā noteiks nodrošinājuma vai maksājuma veidu un summu, kas jāveic.

Rīkojumu saņemšanas izmaksas

Nav noteikta izmaksu skala, lai saņemtu kādu no iepriekš aprakstītajiem rīkojumiem. Tomēr pastāv īpašas tiesas nodevas par rīkojuma pieteikuma izdošanu, kas ir atkarīgas no tā, vai pieteikums ir iesniegts, paziņojot atbildētājam vai nepaziņojot. Plašāka informācija par šīm izmaksām ir atrodama [Tieslietu ministrijas](#) tīmekļa vietnē.

Pieteikuma iesniedzējam ir pienākums maksāt savu advokātu (un attiecībā uz pārmeklēšanas rīkojumu — uzraugošā advokāta) honorārus, lai gan atbildētājam galu galā var piespriest atlīdzināt šos izdevumus.

[2] Saistības ir solījumi tiesai. Sods par saistību nepildīšanu var būt bargs.

2.2 Galvenie noteikumi.

Kā minēts iepriekš, visi šajā sadaļā aprakstītie tiesiskās aizsardzības līdzekļi ir diskrecionāri, un tiesa tos nepiešķir, ja tā uzskata, ka konkrētajos apstākļos tie būtu nepiemēroti vai nesamērīgi. Tiesas mēdz ievērot lielāku piesardzību attiecībā uz pārmeklēšanas rīkojumiem un iesaldēšanas rīkojumiem, jo tie ir īpaši stingri pasākumi.

Pagaidu rīkojumi

Lai izlemtu, vai piešķirt pagaidu rīkojumu[3], tiesa vispirms apsvērs, vai prasība rada “nopietnu jautājumu, kas jāizskata” (nevis “tas ir nenozīmīgs vai maldinošs”). Ja tā nav, rīkojums tiks noraidīts.

Ja būs jāizskata nopietns jautājums, tiesa apsvērs “interesu līdzsvaru”. Tas ietver jautājumu par to, vai būtu sliktāk pieprasīt, lai prasītājam līdz tiesas spriedumam netiek izsniegts rīkojums, vai likt atbildētājam saņemt rīkojumu. Izlemjot šo jautājumu, tiesa šādā kārtībā izskatīs šādus jautājumus:

- Vai zaudējumu atlīdzināšana prasītājam būtu piemērots tiesiskās aizsardzības līdzeklis, ja prasītājs uzvarētu tiesā? Ja zaudējumi būs atbilstoši, rīkojums tiks noraidīts. Ja tas tā nebūtu (piemēram, tāpēc, ka kaitējums prasītājam būtu nelabojams vai nefinansiāls), jāapsver atlikušie jautājumi.
- Vai prasītāja savstarpējās saistības attiecībā uz zaudējumu atlīdzināšanu sniegtu atbildētājam pietiekamu aizsardzību, ja atbildētājs uzvarētu tiesā? Ja zaudējumu atlīdzināšana pienācīgi aizsargā atbildētāju, tas parasti nozīmē, ka tas ir par labu rīkojumam.
- Ja citi faktori šķiet vienmērīgi līdzsvaroti, tiesa saglabās *status quo*. Var apsvērt citus sociālos vai ekonomiskos faktorus, piemēram, aizlieguma piešķiršanas vai noraidīšanas ietekmi uz nodarbinātību vai zāļu pieejamību.
- Kā pēdējo līdzekli tiesa var ņemt vērā pušu lietu relatīvo pamatotību, bet tikai tad, ja ir iespējams skaidri noteikt, ka vienas puses lieta ir daudz spēcīgāka nekā otras puses lieta.

Pārmeklēšanas rīkojumi

Lai nodrošinātu tādu pierādījumu vai īpašuma saglabāšanu, kas attiecas uz tiesvedību, var izdot pārmeklēšanas rīkojumu. Nosacījumi pārmeklēšanas rīkojuma saņemšanai ir stingrāki nekā cita veida rīkojumiem, un tiesa neizdos rīkojumu, ja vien prasītājs neuzrāda, ka ir izpildīti visi šie nosacījumi:

- Pret atbildētāju ir ārkārtīgi spēcīga *prima facie* lieta.
- Atbildētāja darbības, kas ir pamatā tiesvedībai, rada nopietnu faktisku vai iespējamu kaitējumu

prasītājam.

- Ir skaidri pierādījumi, ka atbildētājam ir inkriminējoši dokumenti vai materiāli.
- Pastāv "reāla iespēja" vai "varbūtība", ka attiecīgie dokumenti vai materiāli pazudīs, ja rīkojums netiks izsniegts.

Iesaldēšanas rīkojumi

Tiesai ir tiesības izdot rīkojumu par iesaldēšanu, ja tas ir "taisnīgi un atbilstoši". Iesaldēšanas rīkojums tiks izsniegts tikai tad, ja prasītājs var pierādīt, ka ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

- Prasītājam ir būtisks pamats celt prasību, kuras piekritība ir Anglijas un Velsas tiesām.
- Prasītājam ir "labi apstrīdama lieta" pret atbildētāju.
- Ir pamats uzskatīt, ka atbildētājam ir aktīvi jurisdikcijā.
- Pastāv "reāls risks", ka atbildētājs ar aktīviem rīkosies tādā veidā, kas nozīmē, ka jebkuru spriedumu nevarēs izpildīt (piemēram, atbrīvojoties no aktīviem vai izņemot tos no jurisdikcijas).

Tiesa izmantos īpašu piesardzību, pirms tā piešķirs iesaldēšanas rīkojumu ārvalstu tiesvedības atbalstam, jo īpaši, ja iesaldēšanas rīkojums pārkāps vai būs pretrunā jebkuram iesaldēšanas rīkojumam, ko pieņēmusi ārvalsts tiesa, kurā notiek pamata tiesvedība, vai ja ārvalsts tiesa ir atteikusies iesaldēt aktīvus.

Tiesa neizdod globāla tvēruma rīkojumu par iesaldēšanu, ja atbildētājam ir pietiekami aktīvi jurisdikcijā, un tai ir jāizlemj, vai varētu izpildīt globāla tvēruma rīkojumu valstīs, kurās atbildētājam ir aktīvi.

Norwich Pharmacal rīkojumi

Tiesu prakse ir radījusi šos rīkojumus, kas liek atbildētājam atklāt prasītājam noteiktus dokumentus vai informāciju. Lai gan informācijas izpaušana ir līdzīga informācijas atklāšanai pirms rīcības un ārpus tās, informācijas izpaušanas joma ir plašāka, jo tā attiecas uz "informāciju" pretstatā dokumentiem. Šie rīkojumi ir pieejami jebkurā tiesvedības brīdī, un tos var piemērot arī pēc sprieduma pasludināšanas. Papildus vispārējiem taisnīgiem principiem papildu kritēriji ir tādi, ka ir jābūt veiktai nepareizai rīcībai un ka ir pārkāpējs, par kuru, ja tas būs zināms, pieteikuma iesniedzēja puse sāks tiesvedību. Rīkojums ir nepieciešams, lai palīdzētu panākt taisnīgumu, un nav cita veida, kā to panākt. Atbildētājs ir vai nu pārkāpējs, vai ir saistīts vai asociēts ar pārkāpēju un satur informāciju par pārkāpēju. Šos rīkojumus pieprasa Augstajā tiesā, un tos piemēro starptautiskā līmenī; informācijas izpaušanas būtību var izmantot ārvalstu tiesvedībā bez tiesas atļaujas, kas ir atkāpe no vispārējiem tiesvedības principiem.

Paralēlās tiesvedības aizliegumi (*Anti-Suit Injunctions*)

Tie ir aizliegumi, kas aizliedz atbildētājam uzsākt tiesvedību ārvalstu tiesā. Papildus vispārējiem vienlīdzīgas palīdzības principiem pastāv arī citi kritēriji. Galvenokārt taisnīguma interesēs ir aizliegt tiesvedību; parasti tāpēc, ka tā ir maldinoša vai pārkāptu līguma klauzulu, piemēram, ekskluzīvās jurisdikcijas klauzulu izmantotu Anglijas un Velsas tiesas. Bez tam prāvai jābūt tiesā, uz ko neattiecas Briseles I regula. Ja tiesa varētu apturēt tiesvedību minētajās tiesās, tiktu apdraudēts savstarpējās uzticēšanās princips starp tiesu sistēmām. Izņēmums no šā noteikuma ir tad, ja jautājums attiecas uz privātu arbitražu, tad šādas šaubas nepastāv.

Starpposma maksājumi

Tiesa var piespriest atbildētājam veikt starpposma maksājumu tikai tad, ja atbildētājs ir uzņēmies saistības samaksāt naudu prasītājam, ja spriedums jau ir pieņemts par labu prasītājam par naudas summu, kas jānovērtē vēlāk, vai ja tiesa ir pārliecinājusies, ka tiesas procesā prasītājs atgūs "ievērojamu naudas summu" (vai zemes valdījuma prasījumā - maksājumu par to, ka atbildētājs izmantojis zemi). Miesas bojājumu gadījumos maksājumu var piespriest tikai tad, ja atbildētāja atbildību izpilda apdrošinātājs vai atbildētājs ir valsts iestāde.

Izmaksu nodrošinājums

Visizplatītākās lietas, kurās tiesa var piespriest prasītājam sniegt nodrošinājumu, ir šādas:

- Pieprasījuma iesniedzējs dzīvo ārpus Eiropas Savienības un Eiropas Brīvās tirdzniecības zonas (Islande, Lihtenšteina, Norvēģija un Šveice), un ir grūti izpildīt izmaksu atlīdzināšanas rīkojumu pieprasījuma iesniedzēja dzīvesvietas valstī.

- Prasītājs ir uzņēmums vai cita reģistrēta struktūra, un ir pamats uzskatīt, ka tas nevarēs atlīdzināt atbildētāja tiesāšanās izdevumus, ja tas tiks piespriests. (Nosakot, vai pieprasīt drošības naudu, tiesa ņems vērā, vai atbildētāja rīcība ir izraisījusi prasītāja naudas vai naudas līdzekļu trūkumu.)
- Prasītājs ir mainījis adresi, lai izvairītos no tiesvedības sekām, vai nav norādījis pareizu adresi prasības veidlapā.
- Prasītājs ir veicis pasākumus attiecībā uz saviem aktīviem, kas apgrūtinātu to, ka tiek izpildīts rīkojums par tiesāšanās izdevumiem pret viņu.

Tiesa izdos rīkojumu tikai tad, ja pārliecināsies, ka to darīt ir taisnīgi jebkuros apstākļos. Tā apsvērs, vai nodrošinājuma pieteikums tiek izmantots, lai kavētu galveno prasību, un vai prasījumam ir pamatotas izredzes gūt panākumus.

Tiesai ir arī tiesības piespriest, ka nodrošinājumu sniedz:

- trešā puse, kas finansē prasību apmaiņā pret daļu no tiesvedības rezultātā saņemtajiem ieguvumiemvai kas ir cedējusi tiesības iesniegt prasību prasītājam, lai izvairītos no riska saņemt izmaksu atlīdzināšanas rīkojumu;
- jebkura procesā iesaistītā puse, kas bez pamatota iemesla nav ievērojusi tiesas noteikumus.

[3] Runa ir par *American Cyanamid* principu atlasī un pilnveidošanu.

3 Šādu pasākumu priekšmets un būtība?

3.1 Pret kāda veida īpašumu šādus pasākumus var vērst?

Pagaidu rīkojumi

Ar pagaidu rīkojums var prasīt, lai puse veic pasākumus vai atturas veikt pasākumus attiecībā uz jebkāda veida aktīviem.

Pārmeklēšanas rīkojumi

Ar pārmeklēšanas rīkojumu pieprasa, lai atbildētājs atļauj iekļūt viņa telpās, bet neļauj prasītājam iekļūt ar spēku. Rīkojumā jānorāda telpas, kurās var veikt pārmeklēšanu, un jāuzskaita objekti, kurus personas, kas veic pārmeklēšanu, var pārbaudīt, kopēt un izņemt. Rīkojums var attiekties tikai uz pierādījumiem, kas var būt būtiski tiesvedībā, vai mantu, kas var būt tiesvedības priekšmets vai par kuru var rasties jautājums tiesvedībā.

Standarta veidlapas rīkojumam ir nepieciešams, lai respondents nodotu visus rīkojumā uzskaitītos posteņus. Ja attiecīgie pierādījumi var glabāties datoros, ir jānodrošina piekļuve visiem datoriem telpās, lai tos varētu pārmeklēt, un ir jānodrošina visu attiecīgo atrasto priekšmetu kopijas.

Iesaldēšanas rīkojumi

Tiesa var izdot iesaldēšanas rīkojumu attiecībā uz atbildētāja īpašumu, kas aizliedz atbildētājam samazināt savus aktīvus jurisdikcijā zem noteiktas vērtības, vai izdot rīkojumu par konkrētu aktīvu iesaldēšanu. Atbildētājam joprojām būs atļauts iztērēt paredzētās summas par dzīvošanas izdevumiem, juridiskām konsultācijām un pārstāvību, un rīkojums var ļaut atbildētājam rīkoties ar aktīviem parastā darījumdarbības gaitā.

Iesaldēšanas rīkojuma standarta forma ir "maksimālās summas" rīkojums, kas nosaka, ka tas attiecas uz visiem atbildētāja aktīviem līdz norādītajai vērtībai. Tas attiecas uz visiem aktīviem, ar kuriem atbildētājam ir tiesības rīkoties pašam, tostarp aktīviem, kas ir trešās personas turējumā vai kontrolē saskaņā ar atbildētāja norādījumiem.

Vispārējais jeb "maksimālās summas" rīkojums attieksies uz jebkuriem aktīviem, tostarp kustamo un nekustamo īpašumu, transportlīdzekļiem, naudu un vērtspapīriem. Rīkojums attieksies arī uz visiem aktīviem, kas tiek iegādāti pēc tā izdošanas. Tajā var norādīt konkrētus īpašumus, biznesa aktīvus un banku kontus, kas ir iesaldēti. Kopējais bankas konts netiks iesaldēts, ja vien tas netiks īpaši iekļauts rīkojumā.

3.2 Kādas ir šādu pasākumu sekas?

Atbildētājs tiek brīdināts, ka pagaidu tiesas rīkojuma neievērošana ir necieņa pret tiesu, par kuru atbildētājs var tikt ieslodzīts, sodīts ar naudas sodu vai viņam var atņemt aktīvus.

Tas, ka trešā persona ir ļāvusi atbildētājam v atsavināt aktīvus, pārkāpjot iesaldēšanas rīkojumu, ne vienmēr ir necieņa pret tiesu. Tomēr, ja trešā persona, kurai paziņots par iesaldēšanas rīkojumu, apzināti palīdz atbildētājam atsavināt iesaldētos aktīvus, šī persona pauž necieņu pret tiesu. Tādēļ prasītājam būtu jāiesniedz iesaldēšanas rīkojuma kopijas trešām personām, piemēram, atbildētāja banķieriem, grāmatvežiem un juristiem. (Standarta rīkojums paredz, ka tas tiks izdarīts, un brīdina trešās personas par iespējamiem sodiem. Tas ietver arī prasītāja saistības segt pamatotās izmaksas, kas trešām personām radušās, izpildot rīkojumu, un atlīdzināt tām saistības, kas radušās, to darot.) Pat ja tās ir informētas par rīkojumu, bankas un citas trešās personas joprojām var izmantot nodrošinājuma un ieskaitu tiesības, kas tika izveidotas pirms iesaldēšanas rīkojuma.

Iesaldēšanas rīkojums nedod prasītājam īpašuma tiesības attiecībā uz iesaldētajiem aktīviem. Tiesības celt prasību par necieņu parasti ir vienīgais prasītāja tiesiskās aizsardzības līdzeklis. Līgums, kas noslēgts, pārkāpjot rīkojumu, ir nelikumīgs, un tādējādi to var neizpildīt puse, kas zina, ka tas pārkāps rīkojumu. Turklāt tiesa dažkārt var izdot atsevišķu rīkojumu, kas liedz atbildētājam izpildīt līgumu ar trešo personu. Tomēr īpašumtiesības var nodot saskaņā ar nelikumīgu līgumu, un pēc šāda līguma noslēgšanas parasti nav iespējams atgūt nodotos aktīvus.

3.3 Cik ilgi šādi pasākumi ir spēkā?

Ja pušu klātbūtnē tiek izdots rīkojums par pagaidu rīkojumu, tā var norādīt, ka tas ir spēkā līdz tiesas sēdei, spriedumam vai turpmākam tiesas rīkojumam, vai arī līdz noteiktam datumam. (Ja rīkojums ir spēkā "līdz turpmākam rīkojumam", tas nezaudē spēku, kad tiesa pieņem spriedumu, bet tikai tad, ja tā izdod rīkojumu, ar kuru tieši vai netieši tiek izpildīts rīkojums.)

Pagaidu rīkojums, kas iesniegts bez iepriekšēja brīdinājuma atbildētājam, parasti ir spēkā ierobežotu laiku, kas reti pārsniedz 7 dienas, un, lai to turpinātu, ir vajadzīgs vēl viens tiesas rīkojums. Izdodot rīkojumu bez brīdinājuma, tiesa parasti nosaka "atgriešanas datumu" turpmākai tiesas sēdei, kurā atbildētājs var piedalīties un apstrīdēt rīkojuma turpināšanu. Standarta iesaldēšanas rīkojums nosaka, ka to piemēro līdz atgriešanas datumam vai turpmākam rīkojumam.

4 Vai pasākumu var pārsūdzēt?

Atbildētājs vai jebkura trešā persona, kuru tieši skar pagaidu rīkojums, var jebkurā laikā vērsties tiesā, lai panāktu, ka rīkojums tiek grozīts vai atcelts (lai gan pieteikumam saistībā ar jau izpildītu pārmeklēšanas rīkojumu parasti būtu jāgaida līdz lietas iztiesāšanai). Nav nepieciešams gaidīt atgriešanas datumu, lai apstrīdētu rīkojumu, kas izdarīts bez iepriekšēja brīdinājuma. Atbildētājam iepriekš jāpaziņo prasītājam par pieteikumu. Parasti pieteikumu iesniedz tiesai, kas ir izdevusi rīkojumu, un to bieži uzklausa tas pats tiesnesis.

Pamats, uz kura atbildētājs var iesniegt šādu pieteikumu, ir šāds: viena no rīkojuma nosacījumiem neievērošana, būtiskas apstākļu izmaiņas, kas atceļ rīkojuma pamatojumu, rīkojuma nomācošais efekts, nepamatota iejaukšanās nevainīgu trešo personu tiesībās un prasības iesniedzēja kavēšanās, iesniedzot prasību. Ja rīkojums tika pieņemts, nepaziņojot atbildētājam, iemesli rīkojuma atcelšanai vai grozīšanai ietver arī to, ka prasītājs nav atklājis tiesai būtiskus faktus, lai saņemtu rīkojumu, un ka nav pietiekamu pierādījumu, lai pamatotu pagaidu pasākumu piešķiršanu bez iepriekšēja brīdinājuma.

Ja tiesa atceļ rīkojumu, atbildētājs ir tiesīgs atsaukties uz prasītāja pretsaistībām zaudējumu atlīdzināšanā un pieprasīt kompensāciju. Tiesa piespiež "izmeklēšanu par zaudējumu atlīdzināšanu", lai noskaidrotu atbildētāja zaudējumus, lai gan to var atlikt līdz lietas izskatīšanai vai vēlākai izskatīšanai.

Tiesai ir arī pilnvaras atcelt vai grozīt rīkojumus par starpposma maksājumiem un izmaksu nodrošinājumu, kā arī piespriet atmaksāt visu saskaņā ar rīkojumu izmaksāto naudu vai daļu no tās.

Saistītās saites

[Tieslietu ministrija](#)

■ Lapa atjaunināta: 30/09/2021

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.